

ІI. Прійде бо Сіх члов'кческій взыскати й спасті погібшаго.

ІІІ. Чтò вámъ мни́тса; ўїше бóдетьш п'коемъ члов'кв стò Свéцз, и заблóдитш єдýна ѿ нíхъ: не юстáвитш ли дéватъ-десатш и дéватъ въ горáхъ, и шéдъ юшетш заблóждшиа;

ІV. И ўїше бóдетьш юбрéстї ю, амінь глаголю вámъ, іакѡ рáдуетса ѿ нéй пáче, нéже ѿ деватъдесатихъ и деватъ не заблóждшихъ.

ІV. Тáкѡ нéсть вóла предъ Сўцемъ вáшимъ ибнымъ, да погібнетш єдýни ѿ малыхъ сиҳъ.

ІV. ўїше же согрѣшитш къ тегѣ братъ твоїй, иди и юблий єго междѣ тобою и тѣмъ єдýнemъ. ўїше теге послушаетш, прїоверѣлъ єсій братъ твоего.

ІV. ўїше ли теге не послушаетш, поймъ съ собою єшѣ єдýнаго илъ два: да при оўстѣхъ двою, илъ трїехъ свидѣтелей стáнетш всакъ глаголъ.

ІV. ўїше же не послушаетш ѿхъ, повѣждь цркви: ўїше же и црковь преслушаетш, бóди тегѣ іакоже іазычникъ и мытарь.

ІV. Амінь бо глаголю вámъ: єлїка ўїше сважете на землї, бóдьтш сважана на нeсі: и єлїка ўїше разрѣшите на землї, бóдьтш разрѣшена на нeсѣхъ.

ІV. Паки, амінь глаголю вámъ, іакѡ ўїше два и вásъ со-вѣщаетш на землї и всакой вéци, єаже ўїше просита, бóдетьш имъ ѿ Сўцѧ моегѡ, иже на нeсѣхъ.

ІV. Идѣже бо єстѧ два, илъ трїе сбраны во имѧ моє, тѣ єсмъ посрѣдѣ ѿхъ.

ІV. Тогда приступль къ немъ Пётръ, рече: Гди, коль краты ўїше согрѣшитш въ ма братъ мой, и ѿпциш ли ємъ до сéдмъ кратъ;

ІV. Глагола ємъ Іисъ: не глаголю тегѣ, до сéдмъ кратъ, но до сéдмъдесатъ кратъ седмерицю.

ІV. Сегѡ ради оўподобиса црквие ибное члв'кв црю, иже восхотѣ старазатиса ѿ словесъ съ рабы свойми.